

Morphological and phytochemical response of dill (*Anethum graveolens* L.) to natural zeolite under drought stress

Somayeh Jalali¹, Raheleh Khademian^{2*}, Sayyed Mohsen Hossaini³, Behnam Sedaghati⁴

1- Graduated of Master Science, Department of Genetic and Plant Breeding, Faculty of Agriculture and Natural Resources, Imam Khomeini International University, Qazvin, Iran

somayejalali87@yahoo.com

2- Corresponding author and Assistant Professor, Department of Genetic and Plant Breeding, Faculty of Agriculture and Natural Resources, Imam Khomeini International University, Qazvin, Iran

r.khademian@eng.ikiu.ac.ir

3- Assistant Professor, Department of Genetic and Plant Breeding, Faculty of Agriculture and Natural Resources, Imam Khomeini International University, Qazvin, Iran

hossaini_sm@ikiu.ac.ir

4- PhD in biotechnology, Department of Biotechnology, Faculty of Agriculture and Natural Resources, Imam Khomeini International University, Qazvin, Iran

Behnam.sedaghati@yahoo.com

Received Date: 2019/10/30

Accepted Date: 2020/11/25

Abstract

Introduction: Water deficit is one of the major limiting factors that influences the cultivation and production of agricultural crops in the world. Drought stress severely impairs plants growth and development through alterations in the physiological, morphological, biochemical, and molecular attributes (Cheng et al., 2018). Most of the world's farms are located in arid and semi-arid regions. In addition, drought conditions can be exacerbated by climate change and water scarcity. Therefore, it is important to find a way for increasing the adaptation potential of crops to water shortage (Asghari et al., 2020). Zeolite can act as water moderators and play a key role in plant growth and development under drought condition. The aim of this research was to investigate the effect of zeolite application on morphological traits and secondary metabolite biosynthesis of dill (*Anethum graveolens* L.) under drought stress.

Material and methods: This study was conducted as a factorial experiment in a completely randomized block design with three replications in the greenhouse. The experimental factors included irrigation regimes in 3 levels (40 %, 80 % and 100 % of field capacity (FC), application of zeolite in 2 levels (0.0 and 2.5 g/ kg of soil) and plant ecotype (Naeen and Zavereh). Seeds of dill were obtained from Pakan Bazr Company, Isfahan, Iran. The seeds were cultured in pot containing sandy loam soil. When plants were fully established, drought treatment was started and continued until harvest. Then, we measured some morphological and biochemical attributes of dill plant. The obtained data were analyzed using analysis of variance (ANOVA) performed with SAS software. Duncan's multiple range test was used to distinguish the differences in treatments.

Results and discussion: The results showed that water deficit and zeolite application significantly affected morphological and biochemical properties of dill plant. Drought stress reduced plant height, leaf area, fresh and dry weight of plant and 1000 grain weight but only amplified root length. Application of zeolite alleviated drought-related damages and promoted plant growth and development, which increased leaf area and the amount of grain per plant, and reduced root length and plant height. A similar effect of drought stress and zeolite treatment has reported in *Dracocephalum moldavica* (Gholizadeh et al., 2010). Our data demonstrated that mention attributes significantly influenced by the plant ecotype, and Naeen was more effective than Zavereh. The results illustrated that the severity of drought stress play a key role in the amount of phytochemical compounds of dill seeds. The highest amount of dill ether and aliphellandrene was recorded under normal condition. While, the highest level of limonene was obtained in plants subjected to moderate drought stress. In addition, the severe water stress led to the highest accumulation of carvone and transdihydrocarvone in dill seeds. Zehtab Salmasi et al., (2016) reported that water shortage causes an increase in dill ether and limonene of dill plants.

Conclusions: Water deficit adversely affected normal growth and morphological properties of dill plants. The obtained results showed that dill plant could adapt to drought condition by raising its protective compounds and root length. Water stress significantly enhanced essential oil percentage of basil plant, leading to accumulation of dill ether, carvone, transdihydrocarvone and limonene in its seed. The exogenous usage of zeolite can successfully alleviate deleterious impacts of water shortage on dill plant by improving morphological characteristics and stimulating secondary metabolites production.

Keywords: Drought stress, Zeolite, Secondary metabolites, Dill.

واکنش مورفولوژیکی و فیتوشیمیایی گیاه شوید (*Anethum graveolens* L.) به زئولیت طبیعی تحت تنش خشکی

سمیه جلالی^۱، راحله خادمیان^{۲*}، سید محسن حسینی^۳، بهنام صدیقی^۴
۱- دانش آموخته کارشناسی ارشد اصلاح نباتات، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)، قزوین، ایران
somayejalali87@yahoo.com

۲- نویسنده مسئول و استادیار گروه ژنتیک و به نژادی گیاهی، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)، قزوین، ایران
r.khademian@eng.ikiu.ac.ir

۳- استادیار گروه ژنتیک و به نژادی گیاهی، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)، قزوین، ایران
hossaini_sm@ikiu.ac.ir

۴- دانش آموخته دکتری بیوتکنولوژی، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)، قزوین، ایران
Behnam.sedaghati@yahoo.com

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۰۹/۰۵

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۰۸/۰۸

چکیده

به منظور ارزیابی اثر سطوح تنش خشکی و تاثیر زئولیت طبیعی روی صفات مورفولوژیکی و فیتوشیمیایی گیاه شوید آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح پایه بلوک کامل تصادفی در سه تکرار انجام گرفت. تیمارهای آزمایش شامل آبیاری در سه سطح (۴۰٪، ۸۰٪ و ۱۰۰٪ ظرفیت زراعی)، زئولیت در دو سطح (صفر و ۲/۵ گرم در هر کیلوگرم خاک) و دو اکوتیپ (نائین و زواره) بود. نتایج نشان داد که با افزایش شدت تنش خشکی صفات ارتفاع بوته، سطح برگ، وزن تر و خشک بوته و وزن هزار دانه نسبت به شاهد به ترتیب ۵۵، ۹، ۵۹، ۴۲ و ۳۶ درصد کاهش و طول ریشه ۷۳ درصد افزایش نشان دادند. با مصرف زئولیت سطح برگ گیاه ۸ درصد افزایش و طول ریشه و ارتفاع بوته به ترتیب ۲۱ و ۴۵ درصد کاهش داشتند. اثر اکوتیپ روی ارتفاع، وزن تر و خشک بوته و وزن هزاردانه معنی دار بود که در همه موارد اکوتیپ نائین برتر از اکوتیپ زواره بود. نتایج GC-MS نشان داد که، تحت تنش خشکی مقادیر لیمونن، کاروون و ترانس دی هیدروکاروون به ترتیب ۲۴/۵، ۲۰ و ۳۳ درصد افزایش یافت. همچنین، ترکیبات دیل اتر و آلفا فلاندرن با مصرف زئولیت به ترتیب افزایش ۳۴ و ۲۹ درصدی را نشان دادند.

کلمات کلیدی: تحمل به خشکی، زئولیت، متابولیت ثانویه، شوید.

مقدمه

کاهش عملکرد برخی گیاهان دارویی مانند نعناع فلفلی، رزماری و مریم گلی در شرایط تنش خشکی گزارش گردید (Bettaieb et al., 2005). بنابراین، مصرف آب در این گیاهان باید به گونه‌ای بهینه شود که هم گیاه با تنش کم آبی مواجه گردد تا مسیرهای بیوسنتز متابولیت‌های ثانویه در آن فعال شود و هم شدت تنش ایجاد شده موجب کاهش عملکرد نشود.

کاهش عملکرد گیاه تحت همه انواع تنش‌های زنده و غیر زنده امری طبیعی است اما با استفاده از برخی مواد که با مکانیسم‌های فیزیکی، شیمیایی و یا فیزیولوژیکی به حفظ آب موجود در خاک و یا گیاه کمک می‌کنند، می‌توان از حداکثر پتانسیل عملکرد در شرایط تنش بهره برد. یکی از راه‌های نگهداری آب در خاک استفاده از سوپر جاذب‌هایی مانند ژئولیت است که قادرند چندین برابر وزن خود آب جذب نموده و به صورت تدریجی در اختیار گیاه قرار دهند. ژئولیت‌های طبیعی مولکول‌های سیلیکات آلومینیوم هیدراته هستند که دارای ساختاری مشابه موم زنبور عسل بوده و از طریق کانال‌ها و حفرات موجود در این ساختار می‌توانند کاتیون‌ها و آب زیادی را جذب کنند (Karapinar, 2009). استفاده از این مواد علاوه بر تأمین آب مورد نیاز گیاه در شرایط تنش، با آزاد کردن تدریجی آب در محیط اطراف ریشه موجب افزایش راندمان مصرف آب نیز خواهد شد. ژئولیت طبیعی کلینوپتیلولایت به عنوان یک کود معدنی عمل می‌کند زیرا منبع طبیعی از نیتروژن، پتاسیم، کلسیم، منیزیم، آهن و سایر عناصر معدنی است که وجود این مواد بویژه پتاسیم با افزایش تحرک آب در داخل گیاه که اصولاً از طریق هدایت روزنه‌ای و تعرق صورت می‌گیرد؛ موجب افزایش جذب دی اکسید کربن و در نهایت بالا رفتن میزان فتوسنتز می‌گردد (Méndez Argüello et al., 2018) و این امر در مواردی همچون شرایط تنش‌زا می‌تواند باعث جبران آسیب‌های حاصل از کاهش فتوسنتز گردد (De Smedt et al., 2017). ژئولیت می‌تواند به عنوان نوعی کود کشاورزی در افزایش تولید

شوید با نام علمی *Anethum graveolens* L. خانواده جعفری یا چتریان (Apiaceae) گیاهی یکساله با مصارف غذایی و دارویی است. از مواد مؤثره آن در درمان معده، سرما خوردگی، سرفه، مشکلات ادراری، نفخ، تشنج و اسپاسم استفاده می‌شود. دانه‌های شوید به عنوان کاهنده چربی به خصوص تری‌گلیسرید خون، برای پیشگیری و درمان تصلب شرایین و ناراحتی‌های صفراوی کاربرد دارند (Yazdanpanah, 2001). ترکیبات اصلی اسانس شوید فیلاندرن، دیل اتر، کاروون، لیمونن، دی هیدروکاروون و میریستیسین است (Farukh et al., 2013).

تنش خشکی یکی از مهمترین عوامل بازدارنده محیطی برای تولید محصولات گیاهی است و تغییرات اقلیمی در دنیا به گونه‌ای است که در جهت افزایش شدت این تنش پیش می‌رود (Dai, 2012). اگرچه، بقای گیاه تحت تنش خشکی عامل حیاتی است اما حفظ بقا لزوماً با حفظ عملکرد بالا در آن شرایط ارتباط مستقیم ندارد زیرا برای پیش بینی عملکرد نهایی، پاسخ هر یک از اجزای عملکرد گیاه نسبت به شرایط تنش باید در نظر گرفته شود (Jangdee et al., 2002; Pantuwan et al., 2002). تنش خشکی علی‌رغم آنکه به عنوان یک عامل منفی تأثیرگذار بر عملکرد محصولات کشاورزی تلقی می‌شود اما در گیاهان دارویی این وضعیت تا اندازه‌ای متفاوت است. در این گیاهان، بسته شدن روزنه‌ها به دلیل کمبود آب و کاهش قابل توجه جذب دی اکسید کربن موجب کاهش مصرف $NADPH^+$ طی چرخه کالوین و انباشت مقادیر زیادی از این ماده در گیاه می‌گردد. در نتیجه، همه فرآیندهای متابولیکی به سمت سنتز ترکیباتی مانند ایزوپرنوئیدها، فنل‌ها یا آلکالوئیدها سوق داده می‌شود. این ترکیبات در شرایط عادی فراوانی اندکی در گیاهان دارویی دارند اما در وضعیت تنشی میزان تولید و کیفیت آنها افزایش خواهد یافت (Selmar and Kleinwächter 2013,) (b; Selmer, 2008; Kleinwächter and Selmar, 2015).

CaO، (٪۱/۶) Fe₂O₃، (٪۱۱/۴) Al₂O₃، (٪۶۶) SiO₂، (٪۱/۴۵) MgO، (٪۰/۹۷) Na₂O، (٪۲/۶۷) K₂O، (٪۱/۸۹) و (٪۰/۳۳) SO₃ است. بذور دو اكوتيب شويد از شركت پاكابن بذر اصفهان تهيه شد. تعيين ظرفيت زراعي خاك به روش حتمي وزني صورت گرفت (Alizadeh Ahmadabadi et al., 2015). كاشت بذرها در تاريخ ۲۰ اسفند ۱۳۹۴ در گلدانهاي ۱۰ كيلوگرمي انجام شد. در ابتدا تعداد ۱۰ بذر در هر گلدان كشت گرديد و در نهايت پس از تنك شدن ۵ گياه در هر گلدان حفظ شد. خاك گلدان شامل خاك مزرعه با بافت لومي - شني بوده است. تنش خشكي پس از استقرار اوليه گياه (مرحله ۴-۵ برگي) اعمال گرديد. صفات مورفولوژيكي مورد اندازه گيري شامل طول ريشه، ارتفاع بوته، سطح برگ، تعداد شاخه هاي فرعي، تعداد چتر، تعداد چترك، تعداد بذر در چتر، وزن هزار دانه، وزن خشك و تر بوته به همراه صفاتي مانند درصد اسانس بذر و تركيبات آن در پايان رشد گياه (تقريباً ۱۰۵ روز بعد از رويش اوليه بذر) اندازه گيري شدند. در هر گلدان سه گياه براي نمونه برداري مورد استفاده قرار گرفت. براي اندازه گيري سطح برگ از هر گلدان سه گياه و از هر گياه سه برگ انتخاب شدند و ميانگين مقادير بدست آمده براي تيمار مربوط منظور گرديد. تجزيه و تحليل داده ها با استفاده از نرم افزار SAS و مقايسه ميانگين داده ها با آزمون دانكن انجام شد.

اسانس گيري

استخراج اسانس از نمونه خشك شده گياه شويد به روش تقطير با آب و با استفاده از دستگاه كلونجر مدل جايمند^۲ انجام شد. براي اين منظور، ۳۰ گرم نمونه خشك شده گياهي به همراه ۳۰۰ ميلي ليتر آب مقطر در داخل بالن دستگاه قرار داده شد. پس از جدا كردن اسانس از آب و آبگيري كامل آن با سولفات سديم در داخل ظرف شيشه اي سر بسته ريخته شد و درصد اسانس ها بر اساس وزن خشك محاسبه شد. جداسازي و شناسايي تركيبات اسانس

محصولات كشاورزي مورد استفاده قرار گيرد. خاصيت جذب انتخابي ورهاسازي كنترل شده مواد غذايي توسط زئوليت موجب مي شود تا مواد و عناصر غذايي در خاك به صورت درازمدت در دسترس گياه بوده و در نتيجه رشد گياه تقويت گردد. البته، تاثير زئوليت به بافت خاك بستگي دارد و هرچه ميزان رس خاك كمتر باشد اثربخشي زئوليت در خاك بيشتر خواهد بود (Mohabbati et al., 2018). نقش زئوليت در افزايش درصد و عملكرد پروتئين گياهي (Prizad and Mohammadzadeh, 2014) و نيز اثرات مثبت و معني دار آن روي پارامترهاي رشدی گیاهان مورد تيمار با اين كود گزارش شده است (Gholizadeh et al., 2010).

هدف از اين تحقيق بررسي تاثير سوپر جاذب زئوليت روي صفات مورفولوژيكي و همچنين درصد و تركيبات اسانس دو اكوتيب مختلف گياه شويد تحت تنش خشكي مي باشد.

مواد و روشها

اين تحقيق در سال ۱۳۹۴ براي بررسي اثر تنش خشكي روي صفات مورفولوژيكي و تركيبات موثره گياه داروئي شويد (*Anethum graveolens L.*) و نقش كود معدني زئوليت در تعديل اثرات مخرب اين تنش، به صورت آزمايش فاكوريل در قالب طرح بلوك كامل تصادفي با سه تكرار در گلخانه دانشكده كشاورزي دانشگاه بين المللي امام خميني اجرا شد. تيمارها شامل تنش آبي در سه سطح (۱۰۰ درصد ظرفيت زراعي (شاهد)، ۸۰ درصد ظرفيت زراعي و ۴۰ درصد ظرفيت زراعي)، زئوليت در دو سطح (صفر و ۲/۵ گرم در هر كيلوگرم خاك) و دو نوع اكوتيب شويد (زواره و نائين) بوده است. زئوليت مورد استفاده در اين آزمايش از نوع زئوليت طبيعي كلينوپتيلولايت^۱ متعلق به معادن سمنان (شركت افرنده توسكا سمنان) بوده و تركيبات آن شامل

بدست آمد و با افزایش ۷۳ درصدی نسبت به شرایط آبیاری نرمال و استفاده از کود زئولیت، که کمترین مقدار طول ریشه (۸/۲۷ سانتی متر) را داشت، همراه بوده است (جدول ۲). خصوصیات ریشه، مخصوصاً طول، تراکم و تعداد ریشه‌های ضخیم، به منظور رشد خوب اندام هوایی گیاه، اهمیت زیادی دارد. گیاهان معمولاً با تولید سیستم ریشه‌ای عمیق، به منظور افزایش جذب آب، از خشکی اجتناب می‌کنند (Martins et al., 2003). زئولیت به دلیل افزایش دادن راندمان مصرف آب گیاه از رشد و توسعه بیشتر ریشه در شرایط تنش خشکی جلوگیری می‌کند و به این دلیل طول ریشه در تیمارهای زئولیت کمتر از تیمارهای فاقد زئولیت بوده است. نتایج این مطالعه با تحقیق انجام شده روی گیاه بادرشبی که گزارش گردید کمترین طول ریشه در تیمار حداکثر مصرف کود زئولیت و حداقل تنش آبی بدست آمد، مطابقت دارد (Gholizadeh et al., 2010).

با استفاده از دستگاه‌های GC و GC/MS (دستگاه GC مدل M. Korea Youglin instrument, ACME 6000) در دانشکده داروسازی دانشگاه علوم پزشکی زنجان انجام گرفت. شناسایی ترکیبات اسانس با کمک اطلاعات کتابخانه کامپیوتری این دستگاه انجام گرفت.

نتایج و بحث

طول ریشه

بر اساس نتایج تجزیه واریانس کود زئولیت، تنش خشکی و اثر متقابل آن‌ها اثر معنی‌داری بر صفت طول ریشه در سطح احتمال یک درصد داشتند (جدول ۱). تاثیر تنش آبی و زئولیت در تعیین طول ریشه کاملاً معکوس بوده به طوری که، تنش رطوبتی موجب افزایش و مصرف زئولیت باعث کاهش طول ریشه گردید. مقایسه میانگین تیمارها نشانگر این بود که بیشترین طول ریشه (۱۴/۳۲ سانتی متر) در تیمار حداکثر تنش و عدم مصرف زئولیت

جدول ۱- تجزیه واریانس صفات طول ریشه، سطح برگ در بوته، ارتفاع بوته، وزن تر و خشک بوته و وزن هزار دانه در گیاه شوید
Table 1. Analysis of variance for root length, leaf area per plant, plant height, fresh and dry weight and 1000 grain weight

Source of variance	df	Root length	Leaf area per plant	Plant height	Fresh weight	Dry weight	1000 grain weight
Replication	2	1.247 ^{ns}	39.083 ^{ns}	204.471 [*]	0.960 ^{ns}	0.049 ^{ns}	0.047 ^{ns}
Zeolite	1	65.179 ^{**}	178.028 ^{**}	594.546 ^{**}	9.120 ^{ns}	0.103 ^{ns}	0.027 ^{ns}
Drought stress	2	45.001 ^{**}	436.583 ^{**}	1210.097 ^{**}	64.152 ^{**}	2.887 ^{**}	0.770 ^{**}
Ecotype	1	1.152 ^{ns}	0.250 ^{ns}	2331.280 ^{**}	152.440 ^{**}	2.315 ^{**}	0.142 ^{**}
Stress × Zeolite	2	7.039 ^{**}	1.861 ^{ns}	278.805 [*]	14.070 [*]	1.951 ^{**}	0.043 ^{ns}
Ecotype × Zeolite	1	0.889 ^{ns}	0.250 ^{ns}	790.547 ^{**}	15.392 [*]	5.055 ^{**}	0.022 ^{ns}
Stress × Ecotype	2	1.600 ^{ns}	85.583 ^{ns}	137.047 ^{ns}	19.848 ^{**}	0.916 ^{ns}	0.0200 ^{ns}
Stress × Ecotype × Zeolite	2	1.084 ^{ns}	37.750 ^{ns}	219.638 [*]	11.592 ^{ns}	0.439 ^{ns}	0.003 ^{ns}
Error	22	0.53	52.114	51.087	3.540	0.289	0.017
CV%	-	6.77	5.16	13.41	15.34	18.26	8.34

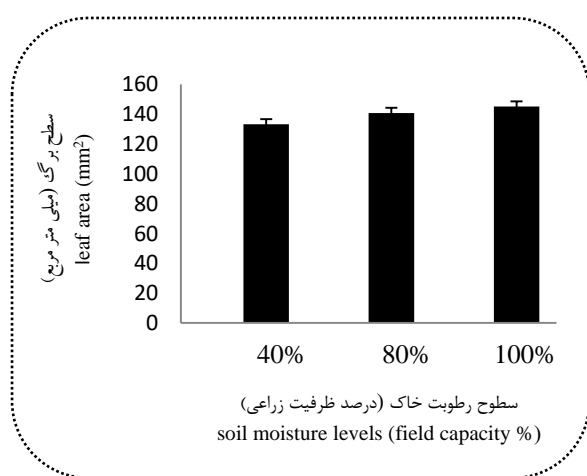
ns, * و ** به ترتیب عدم معنی دار بودن و معنی دار بودن در سطح ۵٪ و ۱٪
ns, * and ** are non-significant and significant at the 0.05 and 0.01, respectively

افزایش معنی‌داری نسبت به شرایط عدم مصرف این کود نشان داد (شکل ۱). رنجبر و همکاران افزایش سطح برگ به دلیل مصرف کود زئولیت تحت شرایط تنش خشکی در گیاه توتون را گزارش نمودند (Ranjbar et al., 2004).

سطح برگ

نتایج تجزیه واریانس نشان داد سطح برگ گیاه شوید تحت اثرات متقابل مصرف زئولیت و تنش خشکی قرار گرفته است (جدول ۱). با مصرف زئولیت سطح برگ

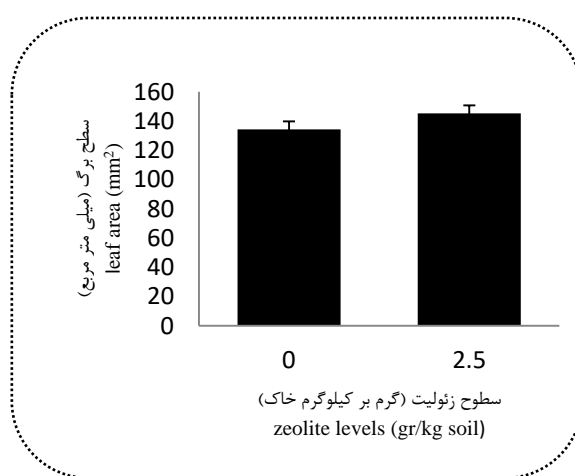
برگ مربوط به تيمار حداكثر تنش رطوبتي (۴۰٪ ظرفيت زراعي) و ۹ درصد کمتر از ميزان مربوط در تيمار شاهد بوده است. از طرف ديگر، استفاده از كود زئوليت با بهبود وضعيت آبي گياه موجب افزايش ۸ درصدی سطح برگ نسبت به شرايط عدم استفاده از اين كود گرديد. كاهش سطح برگ تحت تيمار تنش رطوبتي و بهبود اين صفت تحت تاثير مصرف كود زئوليت در گياه بادرشبي نيز گزارش شد (Gholizadeh, et al., 2010).

شکل ۲. اثر سطوح رطوبت خاک روی سطح برگ در گياه شويد
Figure 2. Effect of soil moisture levels on leaf area of dill

كود زئوليت در اكوتيب زواره مشاهده گرديد. در اكوتيب زواره، اگرچه مصرف زئوليت موجب افزايش جزئي ارتفاع گياه در شرايط تنش شديد نسبت به شرايط آبياري نرمال گرديد اما ميزان افزايش آن از نظر آماری معنی دار نبود (شکل ۳). كاهش ارتفاع گياه با مصرف كود زئوليت احتمالا به دليل افزايش سطح برگ و وارد شدن سريعتر گياه به فاز زايشی برای اجتناب از خشکی بوده است. در تحقيقاتی که روی گياه رزماری (Ziaee et al., 2016) و گوجه فرنگی (De Smedt et al., 2017) انجام شد، گزارش گرديد که استفاده از كود سوپر جاذب زئوليت تاثير معنی داری روی ارتفاع اين گياهان نداشت، اما در گياه پنيرک افزايش ارتفاع گياه تحت مصرف زئوليت گزارش شده است (Ahmadi azar et al., 2015).

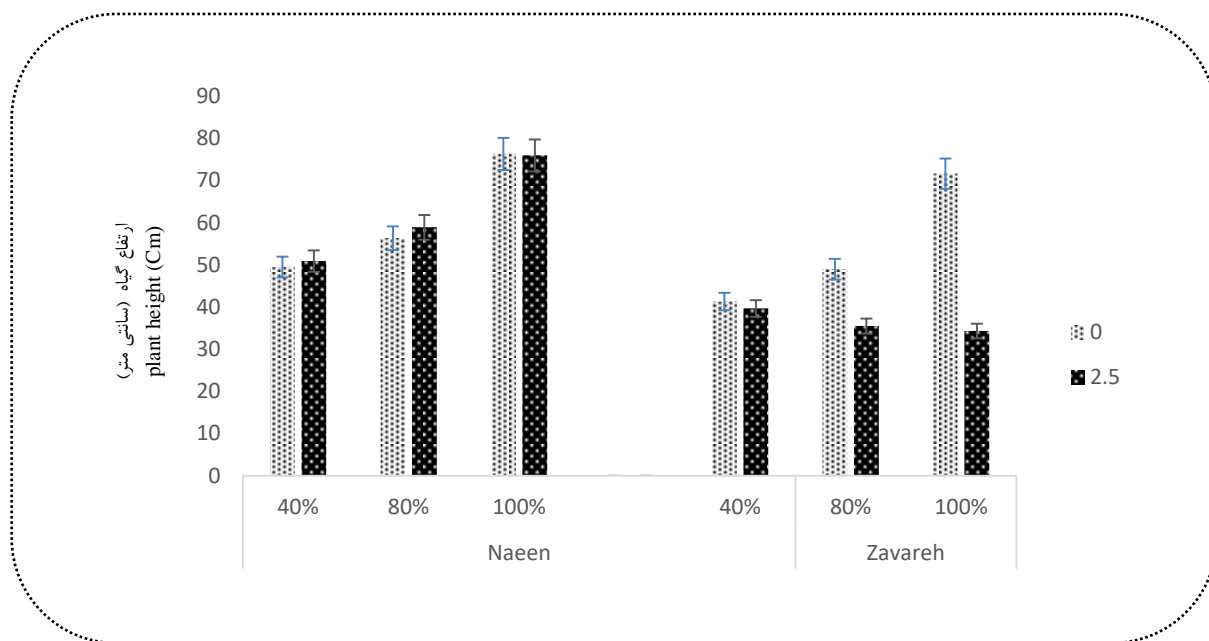
تاثير رژيم های مختلف آبياري بر اين صفت به گونه ای بوده است که با افزايش ميزان تنش رطوبتي سطح برگ كاهش يافت (شکل ۲). يکی از اولين نشانه های كمبود آب، كاهش آماس و در نتيجه كاهش تقسيم و توسعه سلول به ويژه در ساقه و برگ ها است و به همين دليل اولين اثر محسوس كم آبي روی گياهان را می توان از اندازه كوچكتر برگ ها يا ارتفاع گياهان تشخيص داد (Salahvarzi et al., 2008). نتايج اين آزمایش نيز نشان داد که حداقل سطح

شکل ۱. اثر سطوح زئوليت روی سطح برگ در گياه شويد
Figure 1. Effect of zeolite levels on leaf area of dill

ارتفاع گياه

مطابق جدول تجزيه واريانس اثر تنش خشکی، كود زئوليت، اكوتيب و اثر متقابل بين اين عوامل روی ارتفاع گياه معنی دار بود (جدول ۱). استفاده از زئوليت موجب كاهش ارتفاع گياه در هر دو اكوتيب نائين و زواره نسبت به عدم استفاده از اين كود گرديد. اثر تنش رطوبتي در اكوتيب نائين در هر دو شرايط مصرف و عدم مصرف زئوليت و در اكوتيب زواره در وضعيت عدم مصرف زئوليت موجب كاهش معنی دار ارتفاع نسبت به شرايط آبياري نرمال شده است (جدول ۳). تاثير اين عوامل روی ارتفاع گياه به نحوی بود که بيشترين ارتفاع گياه (۷۶/۳۳ سانتی متر) در شرايط آبياري نرمال و عدم مصرف زئوليت در اكوتيب نائين و كمترين مقدار آن (۳۴/۳۳ سانتی متر) با كاهش ۵۵ درصدی تحت شرايط آبياري نرمال و استفاده از

شکل ۳. برهمکنش سطوح رطوبت خاک، اکوتیپ و زئولیت (گرم بر کیلوگرم خاک) بر ارتفاع گیاه شوید
 Figure 3. Interaction of soil moisture levels, ecotype and zeolite (gr/kg soil) on plant height of dill

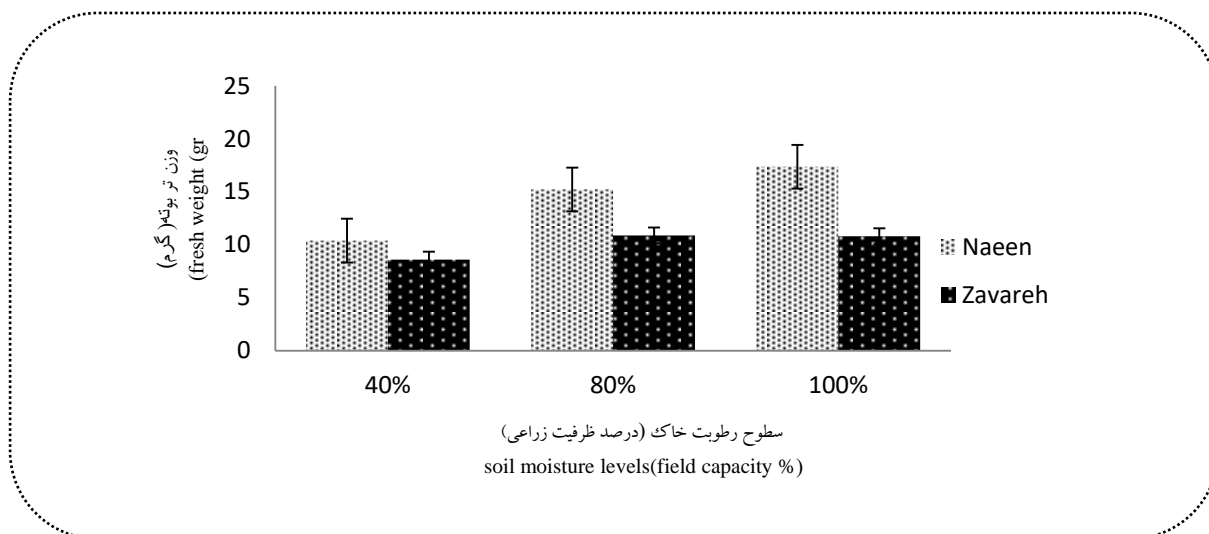
وزن تر بوته

موجب بهبود وزن تر گیاه تا حد شرایط نرمال آبیاری گردید (جدول ۲)، در حالیکه در دو شرایط دیگر آبی وضعیت اینگونه نبود. احتمالاً زئولیت با افزایش انتقال آب در گیاه از طریق تقویت هدایت روزنه‌ای و تعرق موجب بهبود فتوسنتز (Méndez Argüello *et al.*, 2018) و در نتیجه افزایش بیوماس می‌گردد. با این حال تأثیر زئولیت به شدت وابسته به شرایط رطوبتی خاک می‌باشد، مشخص شده است که تحت وضعیت نرمال آبیاری، دریافت دی اکسید کربن اضافی از طریق گیاه به واسطه نقش زئولیت در افزایش هدایت روزنه‌ای نه تنها تأثیر زیادی در میزان فتوسنتز نخواهد داشت بلکه ممکن است تأثیر معکوس داشته باشد که دلیل آن گذشتن از حد اشباع دی اکسید کربن است (Schulze *et al.*, 2005). از سوی دیگر، تحت شرایط تنش شدید رطوبتی دسترسی بیشتر گیاه به دی اکسید کربن تامین شده از طریق زئولیت هرچند ممکن است فتوسنتز و به دنبال آن بیوماس را افزایش دهد اما این مقدار چندان کافی به نظر نمی‌رسد. این امر محتمل است که با مصرف زئولیت بیشتر بتوان به نتیجه مطلوبتری دست یافت.

نتایج تجزیه واریانس نشان از وجود تفاوت‌های معنی‌دار در صفت وزن تر بوته تحت رژیم‌های مختلف آبیاری، بین دو اکوتیپ آزمایشی و نیز اثرات متقابل معنی‌دار بین این عوامل داشت (جدول ۱). در دو شرایط تنش ملایم و شدید آبی استفاده از زئولیت نسبت به عدم مصرف این کود موجب افزایش وزن تر بوته گردید در حالی‌که، در شرایط آبیاری نرمال وضعیت معکوسی مشاهده شد (جدول ۲). تأثیر مثبت و معنی‌دار زئولیت روی وزن تر بوته در شرایط تنش ملایم خشکی (۸۰٪ ظرفیت زراعی) بیش از دو وضعیت آبیاری نرمال و تنش شدید بوده است. افزایش شدت تنش رطوبتی موجب کاهش وزن تر بوته شد به طوری‌که، بالاترین وزن تر بوته (۱۴/۶۶ گرم در بوته) متعلق به تیمار آبیاری نرمال و عدم استفاده از کود زئولیت بود و پائین‌ترین مقدار این صفت (۹/۱۹ گرم در بوته) با کاهش ۵۹ درصدی از تیمار حداکثر تنش آبی و عدم استفاده از کود زئولیت بدست آمد (جدول ۲). مصرف این کود معدنی در وضعیت تنش ملایم آبی علاوه بر جبران خسارت حاصل از تنش خشکی

بيشترين و كمترين مقدار اين صفت به ترتيب از تيمارهاي نرمال آبياري در اكوטיפ نائين و تيمار حداكثر تنش آبي در رقم زواره بدست آمد (شكل ۴). اين نتايج نشان مي دهد كه اكوטיפ نائين نسبت به اكوטיפ زواره از پتانسيل بالاتري براي برخورداري از اثرات مثبت زئوليت برخوردار است. در بررسي اثر خشكي و زئوليت روي گياه پنيرك گزارش گرديد كه حداكثر وزن تر اندام هوايي در شرايط آبياري نرمال و حداكثر زئوليت مصرفي (۸ گرم بر كيلوگرم خاك) و حداقل وزن تر تحت تيمار بيشتري ميزان تنش رطوبتي (۴۰٪ ظرفيت زراعي) اعمال شده و حداقل مصرف زئوليت (۲ گرم بر كيلوگرم خاك) بدست آمد (Ahmadi *et al.*, 2015).

در اين تحقيق اثر اكوטיפ و كود زئوليت روي وزن تر بوته معني دار بود و بين دو اكوטיפ آزمايشي، اكوטיפ نائين واكنش مثبت و معني داري نسبت به مصرف زئوليت از نظر اين صفت نشان داد به صورتي كه، اكوטיפ نائين با وزن تر ۱۵/۴۸ گرم در بوته تحت شرايط مصرف زئوليت داراي حداكثر و اكوטיפ زواره با وزن تر ۱۰/۰۶ گرم در بوته در تيمار مشابه زئوليت داراي حداقل مقادير اين صفت بودند (جدول ۳). اين نتايج نشانگر اين است كه واكنش دو اكوטיפ نسبت به استفاده از زئوليت كاملا متفاوت مي باشد. تاثير رژيم هاي مختلف آبي روي دو اكوטיפ به نحوي بود كه اكوטיפ نائين در سه تيمار ۱۰۰، ۸۰ و ۴۰ درصد ظرفيت زراعي به ترتيب داراي ۶۲، ۴۰ و ۱۶ درصد وزن تر بالاتري نسبت به رقم زواره در تيمارهاي مشابه بود.

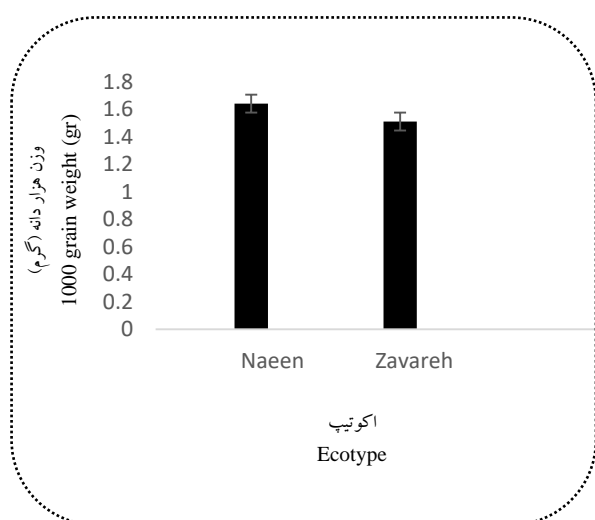
شكل ۴. برهمكنش سطوح رطوبت خاك و اكوטיפ بر وزن تر بوته درگياه شويد
Figure 4. Interaction of soil moisture levels and ecotype on fresh weight of dill

وزن خشك بوته (۳/۵۰ گرم در بوته) تحت تنش ملايم خشكي و مصرف زئوليت بدست آمد و داراي افزايش ۴۲ درصدی نسبت به مقدار مربوط در تيمار تنش شديد خشكي و مصرف زئوليت بود (جدول ۲). دليل احتمالي آن همانگونه كه در مورد صفات طول ريشه و ارتفاع بوته بيان گرديد اين است كه مصرف زئوليت موجب کاهش طول ريشه و ساقه شده و در شرايط تنش شديد آبي اين کاهش

وزن خشك بوته

براساس نتايج تجزيه واريانس، تيمارهاي مختلف رطوبتي، نوع اكوטיפ و اثر متقابل تنش در زئوليت، تنش در اكوטיפ و زئوليت در اكوטיפ اثر معني داري روي وزن خشك بوته داشتند (جدول ۱). استفاده از زئوليت اثر معني داري روي اين صفت به ويژه در دو شرايط آبياري نرمال و تنش ملايم خشكي داشت به گونه اي كه حداكثر

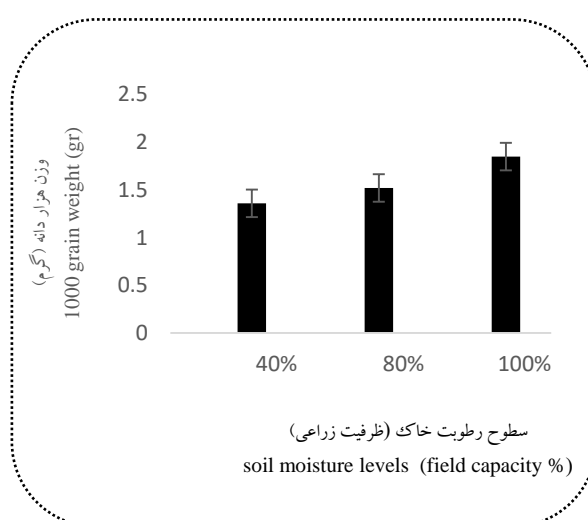
زئولیت افزایش ۵۳ درصدی این صفت را نسبت به اکوتیپ زواره (با وزن خشک ۲/۳۷ گرم در بوته) تحت تیمار مشابه نشان داد (جدول ۳). این نتیجه گیری نیز با نتایج مربوط به وزن تر بوته در این آزمایش مطابقت دارد. همچنین، این یافته ها با نتایج (Ahmadi azar *et al.*, 2015) روی گیاه پنیرک، (Ziaee *et al.*, 2016) روی گیاه رزماری و روی گیاه بادرشبی (Gholizadeh *et al.*, 2010) مشابه است.

شکل ۶. اثر اکوتیپ روی وزن هزار دانه گیاه شوید
Figure 6. Effect of ecotype on 1000-grain weight of dill

اکوتیپ نائین (۱/۶۴ گرم) تفاوت معنی داری با مقدار مربوط در رقم زواره (۱/۵۱ گرم) نشان داد (شکل ۶). کاهش وزن هزار دانه گیاه شوید تحت شرایط تنش کم آبی توسط (Ghassemi-Golezani *et al.*, 2016) گزارش گردید. هر گونه اختلال در دسترسی به آب مورد نیاز گیاه در طول مدت پر شدن دانه موجب کاهش تعداد دانه های پر شده و به موجب آن، وزن دانه کاهش می یابد (Ghassemi-Golezani *et al.*, 2009). بنابراین، همانگونه که در نتایج این آزمایش نیز مشاهده گردید، بیشترین کاهش وزن هزاردانه متعلق به شرایط حداکثر تنش رطوبتی بود.

نسبت به آبیاری نرمال معنی دار بوده و در نهایت وزن خشک بوته کاهش یافت. در بررسی اثر زئولیت روی گیاه گوجه فرنگی گزارش شد که وزن خشک این گیاه با مصرف این کود تغییرات معنی داری نشان نداد اگرچه نسبت به حالت عدم مصرف آن وزن خشک بیشتری تولید گردید (De Smedt *et al.*, 2017). اثر نوع اکوتیپ بر وزن خشک بوته معنی دار بود به طوری که، اکوتیپ نائین (با وزن خشک ۳/۶۳ گرم در بوته) تحت شرایط مصرف

شکل ۵. اثر سطوح رطوبت خاک روی وزن هزار دانه گیاه شوید
Figure 5. Effect of soil moisture levels on 1000-grain weight of dill

وزن هزاردانه

بر اساس جدول تجزیه واریانس، سطوح مختلف تنش آبی و نوع اکوتیپ روی وزن هزار دانه اثر معنی داری در سطح احتمال یک درصد داشتند (جدول ۱). اثر تنش آبی روی این صفت بسیار معنی دار بود به گونه ای که سطوح مختلف آبیاری تفاوت معنی داری با یکدیگر نشان دادند و بیشترین و کمترین میزان وزن هزاردانه همانگونه که انتظار می رفت به ترتیب از تیمارهای آبیاری نرمال و حداکثر تنش رطوبتی (۴۰٪ ظرفیت زراعی) بدست آمد که اختلاف مقادیر آنها ۳۶ درصد بود (شکل ۵). تاثیر اکوتیپ روی این صفت نیز بسیار معنی دار بوده و وزن هزار دانه در

جدول ۲- مقایسه میانگین اثرات متقابل سطوح مختلف تنش آبی و زئولیت روی صفات مورفولوژیکی
Table 2. Interaction among different irrigation regimes and zeolite on morphological characteristics

Irrigation treatment	zeolite	Root length (cm)	Plant height (cm)	Fresh weight (gr)	Dry weight (gr)
40% field capacity	Control	14.32 ^a	45.42 ^c	9.19 ^c	2.77 ^b
	Zeolite	10.83 ^c	45.28 ^c	10.14 ^c	2.03 ^c
80% field capacity	Control	12.90 ^b	52.67 ^{bc}	11.45 ^{bc}	2.64 ^{bc}
	Zeolite	9.24 ^d	47.25 ^{bc}	14.65 ^a	3.50 ^a
100% field capacity	Control	9.19 ^d	74.00 ^a	14.65 ^a	3.26 ^{ab}
	Zeolite	8.27 ^e	55.17 ^b	13.52 ^{ab}	3.46 ^a

حروف مشابه به معنی عدم معنی دار بودن اختلاف بین تیمارها است.
Numbers followed by the same letter are not significantly different (P<0.01)

جدول ۳- مقایسه میانگین اثرات متقابل اکوتیپ و سطوح مختلف زئولیت روی صفات مورفولوژیکی
Table 3. Interaction among different zeolite levels and ecotype on morphological characteristics

Ecotype	Zeolite	Plant height (cm)	Fresh weight (gr)	Dry weight (gr)
Naeen	Control	60.72 ^{ab}	13.17 ^b	2.77 ^{bc}
	Zeolite	61.97 ^a	15.48 ^a	3.63 ^a
Zavareh	Control	54.00 ^b	10.36 ^c	3.01 ^b
	Zavareh	36.50 ^c	10.06 ^c	2.37 ^c

حروف مشابه به معنی عدم معنی دار بودن اختلاف بین تیمارها است.
Numbers followed by the same letter are not significantly different (P<0.01)

تجزیه اسانس

نتایج تجزیه واریانس غلظت کل اسانس و ترکیبات آن در دو اکوتیپ آزمایشی شوید نشان داد که میزان اسانس تحت اثر تیمار سوپر جاذب زئولیت، تنش خشکی و اثر متقابل این دو عامل بطور معنی داری تغییر یافت (جدول ۴). از میان ترکیبات مورد بررسی اسانس که شامل دیل اتر، کاروون، لیمونن، آلفا فلاندرون و ترانس دی هیدروکاروون بوده است همگی تحت اثرات معنی دار تنش رطوبتی و زئولیت قرار گرفتند به جز لیمونن که تحت اثر زئولیت قرار نگرفت و اثر متقابل این دو تیمار نیز برای این ترکیبات به استثنای دیل اتر و کاروون معنی دار بوده است (جدول ۴).

غلظت اسانس

غلظت اسانس در اکوتیپ‌های آزمایشی شوید مطابق نتایج این مطالعه بین دو تیمار عدم مصرف و مصرف

زئولیت تفاوت معنی داری نشان داد (جدول ۵). از سوی دیگر، اعمال تنش رطوبتی موجب افزایش تولید اسانس گردید به طوریکه با افزایش شدت تنش، میزان اسانس تولید شده دارای مقادیر بالاتری بود (جدول ۶). بررسی مقایسه میانگین درصد اسانس تحت اثرات متقابل تنش آبی و کود زئولیت نشان داد که بیشترین مقادیر اسانس تحت شرایط حداکثر تنش آبی (۴۰٪ ظرفیت زراعی) با تیمار عدم مصرف زئولیت و مصرف زئولیت بدست آمد که در مقایسه با حداقل مقدار اسانس تولید شده در تیمار شاهد آبیاری و تیمار مشابه زئولیت به ترتیب ۳ و ۱/۶ برابر افزایش تولید داشت (شکل ۷). اسانس گیاهان داروئی مجموعه‌ای از متابولیت‌های ثانویه گیاهی است که اغلب بواسطه اثر القایی یک الیسیاتور (زنده یا غیر زنده) افزایش تولید نشان می‌دهد و به طبع آن هر عاملی که اثر الیسیاتور را تعدیل کند و رشد تولید این ترکیبات ثانویه شد و از

لیمون^۵

بیشترین مقدار لیمون تحت رژیم‌های مختلف رطوبتی در تنش ملایم (۸۰٪ ظرفیت زراعی) و به میزان ۲۵/۴ درصد بدست آمد که اختلاف معنی‌داری با مقادیر بدست آمده در دو شرایط دیگر رطوبتی یعنی آبیاری کامل (۲۰/۴) و تنش شدید آبی (۲۱/۵) نشان داد (جدول ۶). اثرات متقابل زئولیت و تنش آبی نشان داد که بالاترین مقدار لیمون در دو شرایط رطوبتی تنش ملایم و شدید بدست آمد به این صورت که، لیمون تولید شده در وضعیت تنش ملایم آبی و عدم مصرف زئولیت مقدار تقریباً مشابهی با میزان لیمون تولیدی در شرایط تنش شدید آبی و مصرف زئولیت نشان داد (شکل ۸).

بعبارتی میتوان گفت در این دو تیمار ترکیبی، عوامل زئولیت و تنش برای بدست آوردن مقادیر مشابه لیمون قابل جایگزینی با یکدیگر بودند. از نتایج اینگونه استنباط می‌شود که برای افزایش تولید لیمون وجود یک محرک اولیه ضعیف مانند یک تنش ملایم ضروری است تا مسیر بیوسنتز این ماده فعال گردد اما در صورتی که مقدار القای این محرک همانند شرایط تنش شدید آبی افزایش یابد نتیجه معکوس خواهد بود مانند وضعیتی که در تنش شدید رطوبتی و عدم مصرف زئولیت در شکل ۸ مشاهده می‌گردد. لذا، پس از تحریک اولیه مسیر بیوسنتزی این ماده باید به نحوی این تنش یا محرک تعدیل شود که در این مطالعه می‌توان گفت مصرف زئولیت این نقش مهم و اساسی را ایفا کرده و نتیجه مطلوب بدست آمد.

آلفا فلاندرون^۶

ترکیب آلفافلاندرون تحت اثرات معنی‌دار مصرف کود زئولیت، تنش خشکی و اثرات متقابل این دو عامل قرار گرفته است (جدول ۴). در تیمار مصرف زئولیت (۱۳/۲) نسبت به عدم مصرف آن (۱۰/۲) میزان این ترکیب افزایش یافت (جدول ۵). تفاوت مقادیر آلفافلاندرون در سطوح

سوی دیگر، زئولیت با جبران اثرات تنش خشکی روی گیاه باعث کاهش تولید اسانس شد. همانگونه که در شکل ۷ مشاهده می‌گردد در دو وضعیت بدون تنش و تنش ملایم خشکی در صورت استفاده از کود زئولیت درصد اسانس بسیار کمتری نسبت به شرایط تنش شدید با تیمار زئولیت تولید شد. این بیانگر آن است که در حالت تنش شدید رطوبتی، میزان القای مسیرهای بیوسنتز ترکیبات ثانویه گیاه به واسطه اثر تنش به حدی بوده که کمتر تحت اثرات تعدیل کننده سوپر جاذب زئولیت قرار گرفته یا به عبارتی میتوان بیان کرد که احتمالاً میزان زئولیت مصرفی برای تعدیل این اثر القایی کافی نبوده و موجب گردید که مقدار اسانس بسیار بیشتری نسبت به تیمارهای مشابه زئولیت و شرایط متفاوت رطوبتی بدست آید.

دیل اتر^۳

ترکیب دیل اتر تحت اثر مثبت و معنی‌دار مصرف زئولیت قرار گرفته و نسبت به عدم مصرف زئولیت به میزان ۳۴ درصد افزایش نشان داد (جدول ۵) و تحت رژیم‌های مختلف آبیاری تغییرات آن به گونه‌ای بود که حداکثر دیل اتر تولیدی در شرایط نرمال آبیاری (۴/۴) درصد) و به میزان دو برابر شرایط تنش شدید رطوبتی (۲/۳ درصد) تولید گردید (جدول ۶).

کاروون^۴

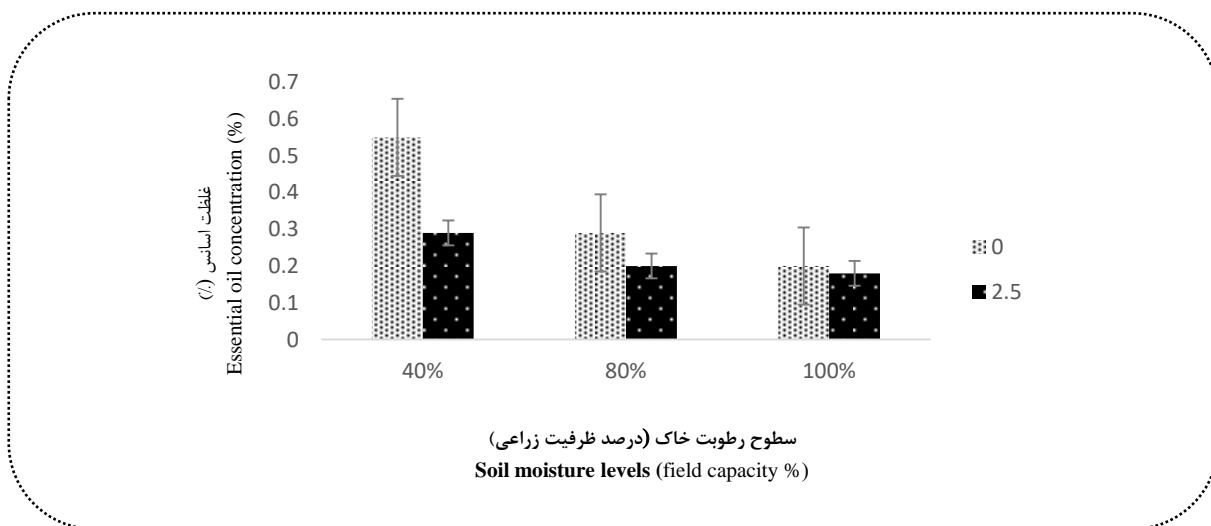
مصرف زئولیت نسبت به عدم مصرف این کود موجب کاهش ۹ درصدی کاروون در ترکیب اسانس گیاه شوید گردید (جدول ۵). در شرایط اعمال تنش رطوبتی، میزان کاروون با افزایش مقدار تنش بهبود یافته و در حالت تنش شدید آبی (۴۰٪ ظرفیت زراعی) تفاوت معنی‌داری (۱/۲) برابر) نسبت به وضعیت عدم تنش داشته است. مقدار این ترکیب تحت تنش ملایم رطوبتی اختلاف معنی‌داری با شرایط نرمال آبیاری نشان نداد (جدول ۶).

5 . Limonene
6 . Alphaphelandrene

3 . Dill ether
4 . Carvone

مقدار آلفافلاندرون بدست آمده متعلق به تيمار شاهد آبياري و مصرف زئوليت بوده كه افزايش ۲/۲۶ برابري نسبت به حداقل ميزان توليد شده اين تركيب در تيمار آبياري نرمال و عدم مصرف زئوليت داشت (شكل ۹).

مختلف آبياري معني دار بوده و بالاترين و پائين ترين ميزان اين ماده به ترتيب مربوط به تيمار شاهد آبياري و تنش شديد رطوبتي (۴۰٪ ظرفيت زراعي) بود (جدول ۶).
ارزيابي اثرات متقابل اين عوامل نشان داد كه بيشترين

شكل ۷. برهمكنش سطوح رطوبت خاك و زئوليت (گرم بر كيلوگرم خاك) بر درصد اسانس گياه شويد
Figure 7. Interaction of soil moisture levels and zeolite (gr/kg soil) on essential oil percent of dill

جدول ۴- تجزيه واريانس غلظت اسانس و تركيبات آن در گياه شويد
Table 4. Analysis of variance for essential oil concentration and compounds

Source of variance	df	Essential Oil percent	Dill ether	Carvone	Limonene	alphaphellandrene	transdihydrocarvone
Replication	2	0.000**	0.000**	0.047**	0.009**	0.004**	0.001**
Zeolite	1	0.000**	0.001**	0.027**	0.002 ^{ns}	0.009**	0.002**
Drought stress	2	0.000**	0.001**	0.034*	0.008**	0.007**	0.001**
Ecotype	1	0.000 ^{ns}	0.000 ^{ns}	0.003 ^{ns}	0.000 ^{ns}	0.000 ^{ns}	0.000 ^{ns}
Stress × Zeolite	2	0.000**	0.000 ^{ns}	0.003 ^{ns}	0.029**	0.014**	0.003**
Ecotype × Zeolite	1	0.000 ^{ns}	0.000 ^{ns}	0.000 ^{ns}	0.000 ^{ns}	0.000 ^{ns}	0.000**
Stress × Ecotype	2	0.000 ^{ns}	0.000 ^{ns}	0.000 ^{ns}	0.001 ^{ns}	0.000 ^{ns}	0.002**
Stress × Ecotype × Zeolite	2	0.000 ^{ns}	0.000 ^{ns}	0.000 ^{ns}	0.000 ^{ns}	0.000 ^{ns}	0.000 ^{ns}
Error	22	0.000	0.000	0.003	0.001	0.000	0.000
CV%	-	13.164	11.767	11.002	10.562	10.36	10.15

ns * و **، به ترتيب عدم معني دار بودن، معني دار بودن در سطح احتمال ۵ درصد و ۱ درصد
ns, * and ** are non-significant and significant at the 0.05 and 0.01, respectively

جدول ۵- مقایسه میانگین میزان و ترکیبات اسانس تحت تیمار سوپر جاذب زئولیت

Table 5. Comparisons of difference in means of essential oil percent and compounds under zeolite treatment

zeolite	Essential oil (%)	Dill ether (%)	Carvone (%)	alphaphellandrene (%)	Transdihydrocarvone (%)
Control	0.35 ^a	2.9 ^b	53.1 ^a	10.2 ^b	8.3 ^a
Zeolite	0.22 ^b	3.9 ^a	48 ^b	13.2 ^a	6.1 ^b

حروف مشابه به معنی عدم معنی دار بودن اختلاف بین تیمارها است.

Numbers followed by the same letter are not significantly different (P<0.01)

جدول ۶- مقایسه میانگین میزان و ترکیبات اسانس تحت رژیم‌های مختلف آبیاری

Table 6. Comparisons of difference in means of essential oil percent and compounds under irrigation regimes

Irrigation treatment	Essential oil (%)	Dillether (%)	Carvon (%)	Limonene (%)	Alphaphellandrene (%)	transdihydrocarvone (%)
40% field capacity	0.42a	2.30 ^c	56.70 ^a	21.50 ^b	11.10 ^b	8.70 ^a
80% field capacity	0.24 ^b	3.50 ^b	49.70 ^b	25.40 ^a	9.60 ^c	7.60 ^b
100% field capacity	0.19 ^c	4.40 ^a	46.3 ^b	20.40 ^b	14.30 ^a	6.70 ^c

حروف مشابه به معنی عدم معنی دار بودن اختلاف بین تیمارها است.

Numbers followed by the same letter are not significantly differentns (P<0.01)

ترانس دی هیدروکاروون^۷

زئولیت بدست آمد و نکته قابل اهمیت اینکه، کمترین مقدار این ترکیب نیز تحت شرایط آبیاری مشابه و مصرف زئولیت بدست آمد (شکل ۱۰). از نتایج اینگونه استنباط می‌گردد که این میزان تنش رطوبتی برای تولید مقادیر بالای ترانس دی هیدروکاروون بسیار مناسب بوده اما در صورت استفاده از تعدیل کننده‌ای مانند زئولیت میزان تولید این ماده تحت تاثیر قرار گرفته و کاهش خواهد یافت.

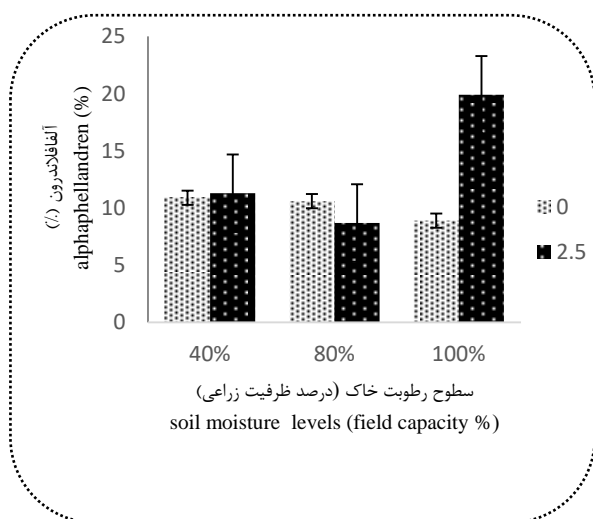
بررسی اثرات متقابل مصرف زئولیت و نوع اکوتیپ نشان داد که اکوتیپ نائین در هر دو شرایط کاربرد و عدم کاربرد زئولیت واکنش تقریباً مشابهی از نظر تولید ترانس دی هیدروکاروون داشت اما اکوتیپ زواره در شرایط استفاده از زئولیت بیشترین مقدار این ترکیب را تولید نمود که اختلاف معنی داری با تیمار عدم استفاده از زئولیت داشته است (شکل ۱۱).

مطابق ارزیابی نتایج اثرات متقابل اکوتیپ و رژیم‌های مختلف آبیاری، در شرایط آبیاری نرمال رقم زواره و در دو شرایط تنش رطوبتی ملایم و شدید رقم نائین بهترین پاسخ را از نظر تولید ترانس دی هیدروکاروون نشان دادند (شکل ۱۲).

سطوح مختلف آبیاری، تیمار کودی زئولیت و اثرات متقابل تنش رطوبتی در زئولیت، اکوتیپ در زئولیت و تنش رطوبتی در زئولیت همگی اثرات معنی‌داری روی میزان تولید ترکیب ترانس دی هیدروکاروون داشتند (جدول ۴). استفاده از کود زئولیت موجب کاهش میزان ترانس دی هیدروکاروون نسبت به شرایط عدم استفاده از این کود گردید (جدول ۵). تغییرات میزان ترانس دی هیدروکاروون تحت رژیم‌های مختلف آبیاری به این صورت بود که با افزایش شدت تنش مقدار این ماده روند صعودی با اختلاف معنی دار نسبت به سطوح قبلی و بعدی خود نشان داد (جدول ۶). بیشترین مقدار تولید شده این ترکیب در تیمار آبیاری ۸/۸۷٪ ظرفیت زراعی رشد ۱/۳ برابری نسبت به کمترین میزان این ماده (۷/۶) در تیمار آبیاری نرمال نشان داد (جدول ۶).

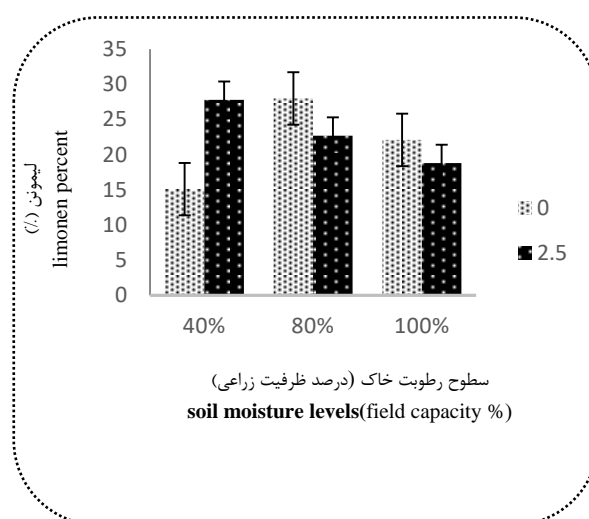
مطابق نتایج حاصل از مقایسه میانگین اثرات متقابل سطوح تنش و زئولیت، حداکثر ترانس دی هیدروکاروون تولیدی تحت تیمار ۴۰٪ ظرفیت زراعی و عدم مصرف

7. Transdihydrocarvone

شكل 9- برهمكنش سطوح رطوبت خاک و زئوليت روي ميزان آلفاآلاندرون در گياه شويد

Figure9. Interaction of soil moisture levels and zeolite on alphahellandrene content of dill

شكل 8- برهمكنش سطوح رطوبت خاک و زئوليت (گرم بر كيلوگرم خاک) روي ميزان ليمون در گياه شويد

Figure8. Interaction of soil moisture levels and zeolite (gr/kg soil) on limonene content of dill

به عبارت ديگر، ميزان توليد اين دو تركيب با کاربرد زئوليت افزايش و تحت شرايط تنش آبي كاهش يافت. مقدار ليمونن نيز در شرايط تنش به ويژه تنش ملايم افزايش يافت. در بررسي اثر تنش خشكي روي اسانس گياه شويد گزارش گرديد كه مقدار تركيب آلفاآلاندرون تحت تنش خشكي تغييرات منظمي نداشته اما مقدار ديلا اتر افزايش يافت (Dah Ahmadi Amiri et al., 2012). افزايش توليد ديلا اتر و ليمونن در شويد تحت شرايط تنش رطوبتي توسط (Zehtab Salmasi et al., 2016) نيز گزارش گرديد.

نتيجه گيري

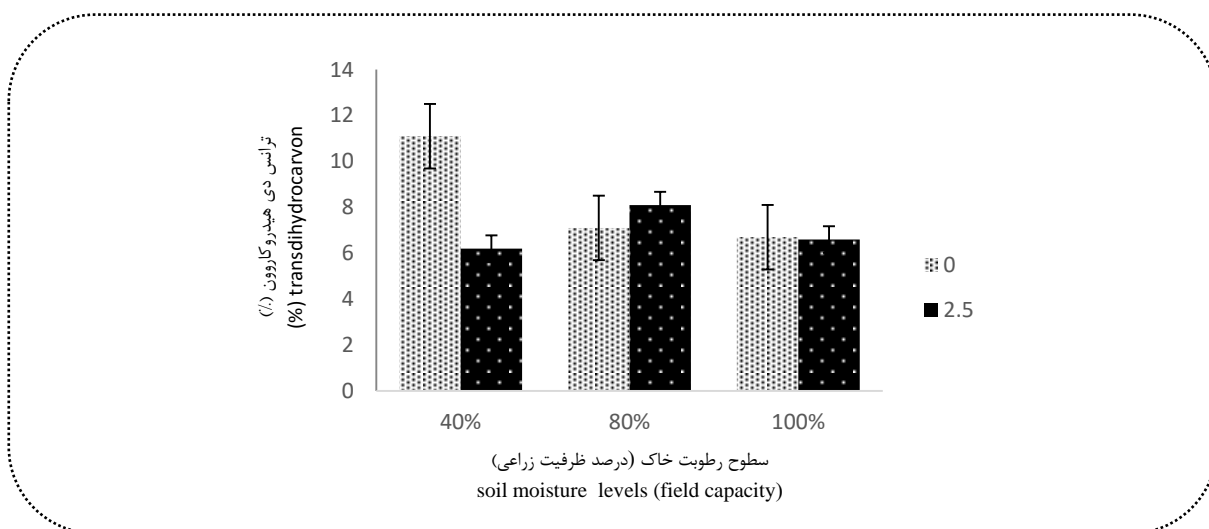
تنش خشكي روي اكثر صفات مورد مطالعه گياه شويد مانند طول ريشه، سطح برگ، ارتفاع بوته، وزن تر و خشك بوته، تعداد چتر و وزن هزاردانه اثر معني داري داشت. تاثير تنش روي اين صفات به نحوي بود كه با افزايش شدت تنش مقادير اين صفات، به استثنای طول ريشه كه با شدت يافتن تنش طويل تر شد، روند كاهشي نشان داد. از سوي ديگر، درصد اسانس و تركيبات كاروون، ترانس دي

اسانس هر گياه داراي چند تركيب اصلي و غالب است كه نسبت به ساير تركيبات آن درصد بيشترى را به خود اختصاص داده و تعيين كننده خواص كلي آن اسانس هستند. تركيبات اصلي اسانس شويد شامل ليمونن، آلفاآلاندرون و كاروون به ترتيب به ميزان تقريبي (۳۴٪، ۳۶٪ و ۵۸٪) است (Croteau et al., 2000). رشد و نمو گياهان و همچنين سنتز و تجمع متابوليتهاي ثانويه در آنها به ميزان زيادي تحت تاثير عوامل زنده و غير زنده محيطي قرار مي گيرد. متابوليتهاي ثانويه نقش مهمي در سازگار نمودن گياه با تغييرات محيطي مانند انواع تنش ها دارند (Yang et al., 2018). تنش رطوبتي موجب محدوديت تغذيه اي و رشد گياه مي گردد و هر گونه عامل كمبود، رشد گياه را بيش از فتوسنتز محدود کرده و بدينوسيله توليد متابوليتهاي ثانويه افزايش مي يابد (Herms and Mattson, 1992).

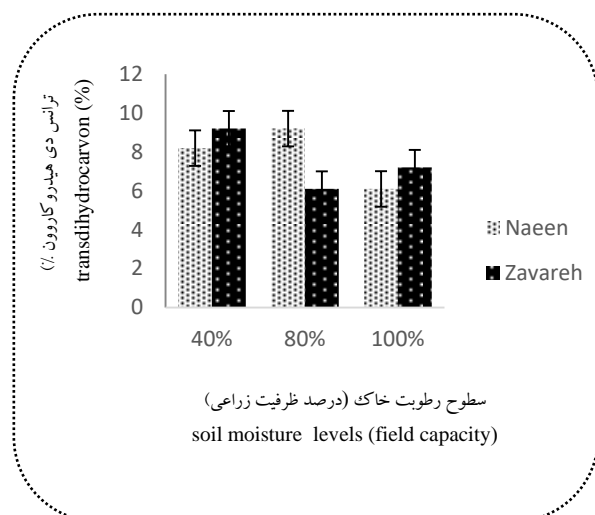
در اين مطالعه دو تركيب كاروون و ترانس دي هيدروكاروون با مصرف زئوليت كاهش يافته اما در شرايط تنش رطوبتي افزايش توليد داشتند. در حاليكه، تركيبات ديلا اتر و آلفاآلاندرون داراي روندی كاملاً معكوس بودند.

همزمان زئولیت و تنش رطوبتی بیش از تیمار زئولیت در شرایط آبیاری نرمال بود. بنابراین می توان با بهینه سازی شرایط تنش، از آن برای القای بیوستتر ترکیبات مختلف اسانس شوید استفاده نمود و از سوی دیگر، برای جبران آسیب های حاصل از تنش در ایجاد کاهش عملکرد از کودهایی مانند زئولیت به منظور تعادل تغذیه ای و آبی در گیاه بهره جست.

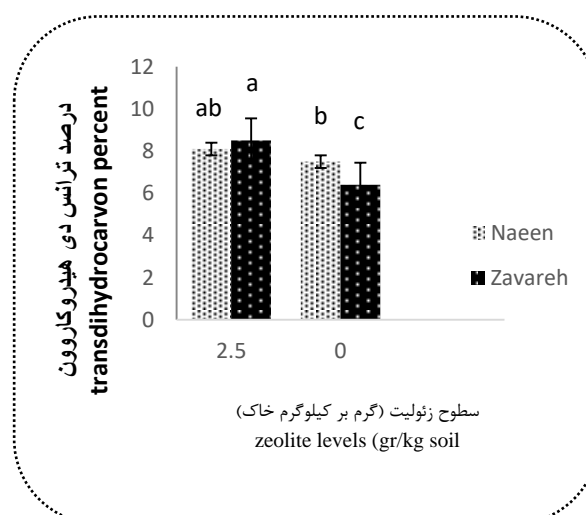
هیدروکاروون و لیمونین اختلاف معنی داری تحت شرایط تنش رطوبتی نسبت به شرایط نرمال آبیاری نشان دادند. مصرف زئولیت در شرایط نرمال آبیاری تاثیر معنی داری روی بسیاری از صفات مورد آزمایش نداشت اما در حالت تنش آبی موجب بهبود اثرات این تنش گردید. میزان ترکیبات دیل اتر و آلفا فلاندرین در اسانس شوید با مصرف زئولیت افزایش یافت. مقادیر ترکیب لیمونین در تیمار

شکل ۱۰. برهمکنش سطوح رطوبت خاک و زئولیت (گرم بر کیلوگرم خاک) روی میزان ترانس دی هیدروکاروون در گیاه شوید
 Figure 10. Interaction of soil moisture levels and zeolite (gr/kg soil) on transdihydrocarvone content in Dill

شکل ۱۲. برهمکنش اکوتیپ و سطوح زطوبت خاک روی میزان ترانس دی هیدروکاروون در گیاه شوید
 Figure12. Interaction t of ecotype and soil moisture levels on Treansdihydrocarvone content of dill

شکل ۱۱. برهمکنش اکوتیپ و زئولیت روی میزان ترانس ترانس دی هیدروکاروون در گیاه شوید
 Figure 11. Interaction of ecotype and zeolite on transdihydrocarvone content of dill

منابع

- Ahmadi Azar, F., T. Hasanloo, A. Imani, and V. Feziasl. 2015. Water stress and mineral zeolite application on growth and some physiological characteristics of Mallow (*Malva sylvestris*). *Journal of plant research (Iranian journal of biology)*. 28 (3): 459- 474.
- Alizade ahmad abadi, A., s. khorasaninejad, and K. Hemmati. 2015. The Effect of limited irrigation stress and humic acid on the some morphological and root phytochemical characteristics of purple coneflower. 19 (1): 1-14.
- Asghari, B., R. Khademian, and B. Sedaghati, B. 2020 Plant growth promoting rhizobacteria (PGPR) confer drought resistance and stimulate biosynthesis of secondary metabolites in pennyroyal (*Mentha pulegium* L.) under water shortage condition. *Scientia Horticulturae*, 263: 109132.
- Bettaieb, L., M. El Eflah, and M. Lauriere. 2005. Relationships between some hordein components and quality properties in two Tunisian barley varieties as influenced by nitrogen fertilisation. *Czech Journal of Genetic Plant Breeding* 41 (1): 11–16.
- Cheng, L., M. Han, L. Yang, M. Y. Li, Z. Sun, and T. Zhang. 2018. Changes in the physiological characteristics and baicalin biosynthesis metabolism of *Scutellaria baicalensis* Georgi under drought stress. *Industrial Crops and Products*, 122: 473-482.
- Croteau, R., T. M. Kutchan, and N. G. Lewis. 2000. Natural products. In: Natural products (secondary metabolites). Eds. Buchanan B, Grissem W, Jones R. *American society of plant physiologists* 1250- 1318.
- Dai, A., 2012. Increasing drought under global warming in observations and models. *National Climate Change* 3: 52–8.
- Dah Ahmadi Amiri, S. R., P. Rezvani moghaddam, and H. R. Ehyaei. 2012. Effect of drought stress on some morphological characteristics and yield of three medicinal plants (*Anethum graveolens*), (*Coriandrum sativum*) and (*foeniculum vulgare*) under greenhouse condition. *Iranian journal of field crops research*. 10 (1): 116- 124.
- De Smedt, C., K. Steppe, and P. Spanoghe. 2017. Beneficial effects of zeolites on plant photosynthesis. *Advanced Materials Science* 2(1): 1-11.
- Farukh S. S., Wink M, Isomiddin S. G, Salomiddin J. I, Hanjing Z, and William N. S. Composition and Bioactivity of the Essential Oil of *Anethum graveolens* L. 2013. from Tajikistan. *International Journal of Medicinal Aromatic Plants*. 3(2): 125-130).
- Ghassemi-Golezani, K., M. Taifeh-Noori, S. H. Oustan, M. Moghaddam. 2009. Response of soybean cultivars to salinity stress. *Journal of Food, Agriculture and Environment* 7: 401- 404.
- Ghassemi-Golezani, K., L. Rezaei-pour, and S. Alizadeh-Salteh. 2016. Effects of water stress on seed yield and essential oil content of dill genotypes. *Journal of Biodiversity and Environmental Sciences* 9(1): 420-425.
- Gholizadeh, A., M. S. M. Amin, A. R. Anuar, and M. M. Saberioon. 2010. Water Stress and Natural Zeolite Impacts on Physiomorphological Characteristics of Moldavian Balm (*Dracocephalum moldavica* L.). *Australian Journal of Basic and Applied Sciences* 4(10): 5184-5190.
- Herms, D.A., and W. J. Mattson. 1992. The dilemma of plants: to grow or defend. *Quarterly Review of Biology* 67 (3), 283–335.
- Jongdee, B., S. Fukai, and M. Cooper. 2002. Leaf water potential and osmotic adjustment as physiological traits to improve drought tolerance in rice. *Field Crops Research* 76(2–3): 153–63.
- Karapinar, N. 2009. Application of Natural Zeolite for Phosphorus and Ammonium Removal from Aqueous Solutions. *Journal of Hazardous Materials* 170, 1186-1191.

- Kleinwächter, M., and D. Selmar. 2015. New insights explain that drought stress enhances the quality of spice and medicinal plants: potential applications. *Agronomy Sustain. Dev* 35:121–131.
- Martins, L. M. V., G. R. Xavier, F. W. Rangel, J. R. A. Ribeiro, M. C. P. Neves, and L. B. Morgado. 2003. Contribution of biological nitrogen fixation to cowpea: a strategy for improving grain yield in the semi-arid region of Brazil. *Biology Fertilization Soil* 38: 333–339.
- Méndez Argüello B., I. Vera Reyes, A. Cárdenas Flores, G. De los Santos Villarreal, L. Ibarra Jiménez y, and R.H. Lira Saldivar. 2018. Water holding capacity of substrates containing zeolite and its effect on growth, biomass production and chlorophyll content of *Solanum lycopersicum* Mill. *Nova Scientia*. 10 (2): 45–60.
- Mohabbati, A. A, M. H. Najafi Mood, A. Shahidi, and A. Khashei Siuki. 2018. Interaction of water stress and zeolite application on greenhouse cucumber (*Cucumis sativus* L.) yield. *Journal of Sciences and Technology of Greenhouse Culture*. 9 (2): 55- 65.
- Pantuwan, G., S. Fukai, and M. Cooper. 2002. Yield response of rice (*Oryza sativa* L.) genotypes to drought under rainfed lowland: 3. Plant factors contributing to drought resistance. *Field Crops Research* 73(2–3): 181–200.
- Pirzad, A., and S. Mohammadzade. 2014. The effects of drought stress and zeolites on the protein and mineral nutrients of *Lathyrus sativus*. *International Journal of Biosciences* 4(7): 241- 248.
- Ranjbar, M., M. Esfahani, M. Kavousi, and M.R. Yazdani. 2004. Effects of irrigation and natural zeolite application yield and quality of tobacco (*Nicotiana tabacum* var. Coker 347), *Agricultural Sciences* 1 (2): 71-84.
- Salahvarzi, Y., A. Tehranifar, and A. Gazanchian. 2008. Iranian Journal of Horticultural Science and Technology .Physiomorphological changes under drought stress and rewatering in endemic and exotic turfgrasses. 9 (3): 193- 204.
- Schulze, E. D., E. Beck, and K. M. Hohenstein .2005. *Plant Ecology*, Springer, Berlin, Germany.
- Selmar D. 2008. Potential of salt and drought stress to increase pharmaceutical significant secondary compounds in plants. *Landbauforsch Völk* 58:139–144.
- Selmar, D., and M. Kleinwächter. 2013. Influencing the product quality by deliberately applying drought stress during the cultivation of medicinal plants. *Industrial Crop Products* 42:558–566.
- Yang, L., K. S. Wen, X. Ruan, Y. X. Zhao, F. Wei, and Qwang. 2018. Response of plant secondary metabolites to environmental factors. *Molecules* 23 (762): 1–26.
- Yazdanpneh, K., 2001. Scientific Journal of Kurdistan University of Medical Sciences. The effect of dill extract on the levels of low-density lipoproteins, triglycerides and high-density lipoproteins in patients with hyperlipidemia. 5 (19): 1-3.
- Zehab Salmasi, S., M. Madadi Bonab, and K. Ghassemi-Golezani. 2016. Changes in Essential Oil Composition of Dill (*Anethum graveolens* L.) Grains in Response to Water Limitation and Nitrogen Fertilizer. *Journal of Essential Oil Bearing Plants* 19(2): 374-378.
- Ziaee, A., M. Moghaddam, and Kashefi, B. 2016. Effect of super absorbent polymers on morphological characteristics of *officinalis Rosmarinus* under drought stress. *Journal of Sciences and Technology of Greenhouse Culture*. 7 (26): 99- 110.